

*"Знање је
светлост,
знање је моћ,
учите децо,
дан и ноћ"*



Ове године Фондација "Меловић" је по 30-ти, јубиларни пут, наградила два ученика Основне школе у Ариљу помажући им на тај начин у њиховом даљем школовању. Постојале су и пре рата неке фондације које су касније укинуте, а ова наша фондација дочекала је 30-ти јубиларни сусрет са вама ђацима и овом школом. Посебно желим да истакнем улогу Петкане Ненадић у свему томе, јер нам је пуно помагала – изјавио је оснивач Фондације Милан-Микица Меловић који је Бојани Тешовић, ученици другог разреда и Николи Николићу, ученику трећег разреда лично уручио награду фонда.

Ова фондација је једна од најстаријих у земљи која је у континуитету, без обзира на протекле тешке године, сваке године додељивала награде, које је до сада добило 60 деце. У сарадњи са школом и учитељима они би сваке године предложили по неко дете, а представници Фондаци-

Фондација Меловић основана је 1978. године у знак сећања на учитеље Љубинку и Владимира Меловића који су читав радни век провели у нашој школи. Од тада свеке године у октобру Фондација Меловић награђује по два одлична ученика школе. Ове године по 30-ти јубиларни пут фондација додељује награду. Лепа је то прилика да се још једном подсетимо лика и дела наших учитеља Љубинке и Владимира који су оставили велики траг у нашој школи, на пут извели генерације поштених и успешних људи. Ово наше окупљање сваке године је један од начина да се захвалимо за оно што су пружили нашем школству.

је су поштујући устаљене критеријуме одабирали које ће дете наградити. *Славица Јовашевић*

Љубинка Меловић рођена је у Ариљу 31. октобра 1905. године у трговачкој породици. По завршетку Првог светског рата уписала се у Гимназију у Ужицу и за две године завршила сва четири разреда. После тога уписује се у Учитељску школу и као прва генерација, завршила је 1924. године и са непуних 19. година постала учитељица. Истовремено, била је и прва школована жена Ариља и ариљског краја. У том предратном периоду била је велики пропагатор потребе за описмењавањем и школовањем женске деце и својим радом и ставом доказивала је на сваком кораку равноправност на раду и у друштву. У току рата била је принудно пензионисана. У поратном периоду, поред рада у школи дала је изузетан допринос у описмењавању сељаштва из околине кроз просветне течаје, као и подизању нивоа културно просветног рада. Цео радни век провела је као учитељица у ариљској основној школи, и у 33 године дугом просветитељском раду учитељице Љубинке, оцењивана је највећим оценама. Стховица чика Јове Змаја "Знање је светлост, знање је моћ, учите децо дан и ноћ", поспешивала је малишане на рад и "Кад нешто почнеш, мораш то и завршити", чиме је малодушнима давала снаге да истрају. 1960. године, отишла је у пензију, а преминула 10. децембра 1992. године.

Владимир Меловић родио се 14. октобра 1906. године у златиборском селу Рожанству. Ометен првим светским ратом касно полази у школу, због скромног стања сам се издржава, али му то не смета да током целог школовања буде бриљантан ђак о чему су дуго говориле генерације. Поред учења пише за "Учитељски подмладак", постаје један од уредника тога листа, савлађује француски језик и постаје члан међународног удружења, литерата, есејиста и нивелиста. Међу својим друговима посебно се истиче као спортиста, и поред бројних наступа у земљи учествовао је на међународним такмичењима 1935. у Софији и 1938. у Аустралији.

По завршетку Учитељске школе у Ужицу 1931. године враћа се у своје родно место где ради две године као учитељ. По доласку у Ариље оснива прву масовну спортску организацију под паролом "У здравом телу, здрав дух", подстиче спортску активност и истовремено ради као тренер и организатор. Његовим залагањем у то време подигнут је физкултурни дом, данашњи Дом културе. За свој допринос и залагање на радном месту и ван њега одликован је орденом који је држава давала за заслуге у просветитељству. Поред тога био је оснивач пољопривредне подружнице у Ариљу, и њен вишегодишњи функционер. Покушавао је да кроз литературу, средства и оруђа, сељаштво овога краја покрене на савременији начин производње и вођење домаћинства. У послератном периоду дао је велики допринос на подизању просвете и културе овога краја и у периоду од 1947. до 1955. године био је управитељ Основне школе и истовремено радио као учитељ. Цео свој радни век провео је у служби културе и просвећивања народа. Трагично је изгубио живот 11. октобра 1977. године. Зато добитничке ове награде саветујемо ти да се чешће сетиш начела ово двоје старих учитеља: "Што можеш урадити данас, не остављај за сутра", и "Кад нешто почнеш, мораш то и завршити".